Dosarul nr.2-6187/24 2-24049163-12-2-03052024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

28 mai 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Angela Ciubotaru,
Grefier Ionela Ceborciu,
Cu participarea:
Reclamantului Arama Igor
Avocatul reclamantului Igor Filip
Pârâta Midoni Victoria
Avocatul pârâtei Păpușoi Dan

examinând în ședință de judecată publică cauza civilă intentată la acțiunea lui Arama Igor împotriva Midoni Victoria cu privire la încasarea datoriei, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea taxei de stat,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces:

1. La data de 02 mai 2024 reclamantul Arama Igor a înaintat o cerere de chemare în judecată către Midoni Victoria cu privire la încasarea datoriei, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea taxei de stat.

2. În motivarea acțiunii a invocat, că la 29 septembrie 2021, în temeiul recipisei, Arama Igor i-a acordat pârâtei Midoni Victoria, cu titlu de împrumut și pentru un termen de 3 luni, suma de 10.675 euro, scadența fiind stabilită 29.12.2021.

3. Susține reclamantul că și-a onorat corespunzător obligația asumată, a acordat Victoriei Midoni, în ziua semnării recipisei împrumutul, pe cînd aceasta, fără justificare nu-și execută obligația pecuniară, acumulînd o datorie 15.819,19 euro, compusă din 10.675 euro – reprezentând suma împrumutului nerambursat conform recipisei și 5.144,19 euro – reprezentând dobânda de întârziere.

4. Menționează reclamantul că, întru evitarea unui conflict și a unei proceduri judiciare, reclamantul a intenționat să soluționeze amiabil situația, în acest sens, a expediat în adresa pârâtei două notificări: prima la data de 16 decembrie 2021, iar cea de-a doua la data de 20 iunie 2023, prin care i-a solicitat acesteia achitarea benevolă a împrumutului acordat. Notificările au fost

recepționate de către pârâtă, însă au fost lăsate fără răspuns și fără a întreprinde vreo măsură de stingere a datoriei.

5. În temeiul prevederilor art. 9 alin.(1), (2), lit.d), f), g), art. 242 alin.(1), 1248 alin.(1), 942 alin.(1) Cod civil, cere în definitiv reclamantul Arama Igor încasarea de la Midoni Victoria a sumei de 15 819,19 Euro cu titlu de datorie, suma de 5144, 19 Euro dobânda de întîrziere și compensarea cheltuielilor judiciare.

6. Prezent în ședința de judecată personal Arama Igor a susținut integral cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat. Suplimentar a comunicat instanței că deține dubla cetățenie, fapt ce a determinat indicarea domiciliului din România și a CNP, dar de fapt, recipisa a fost semnată în biroul său de serviciu, unde a și transmis suma de 10675 Euro, deși pe cont era avans suma de 22 000 Euro. Referitor la alegațiile Victoriei Midoni a menționat, că raportul juridic contractual dintre persanele juridice a încetat din 29.10.2021 și potrivit rulajului datorii nu sunt. În opinia reclamantului, susținerile pîrîtei sunt declarative, a primit suma de 10 675 Euro și urmează să o restituie.

7. Avocatul reclamantului Igor Filip s-a pronunțat în favoarea admiterii acțiunii pe motivele de fapt și de drept invocate.

8. Pîrîta Midoni Victoria, asistată în proces de către avocatul Păpușoi Dan, s-a pronunțat în favoarea respingerii acțiunii, pe motivul că în ziua de 29.09.2021 a venit în Republica Moldova pentru a clarifica neînțelegeri referitor la marfa livrată de Arama Igor, moment în care, unul dintre angajații ultimului, a prezentat o recipisă, pe care a semnat-o cu afirmația că toate neînțelegerile vor fi soluționate, însă de fapt suma de bani de 10 675 euro n-a primit-o. Ulterior cînd a aflat despre intenția lui Aramă Igor a deplîns acțiunile acestuia organelor de drept la data de 20.11.2024. În referința anexată la materialele cauzei, avocatul pîrîtei detaliat indică motivele din care solicită respingerea acțiunii, în general, menționînd în esență, că recipisa este un act juridic fictiv, cu scopul de a ascunde efectele dorite cu adevărat, fapt confirmat de procesul-verbal de recunoaștere a obiectului în calitate de mijloc material de probă. A indicat că, potrivit prevederilor art. 1089 din Codul civil, simulația unui contract poate fi de două tipuri: relativă sau absolută. Simulația este absolută atunci când părțile încheie fără intenția de a produce efecte juridice. Iar, simulația este relativă atunci când părțile încheie contractul cu intenția ca el aparent să producă efectele juridice diferite de efectele juridice cu adevărat de către părți. Totodată, actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este lovit de nulitate absolută, deoarece în cazul acestui act lipsește unul din elementele definitorii ale actului juridic – intenția de a da naștere, modifica sau stinge drepturile și obligațiile civile.

Manifestarea de voință în cazul actului juridic fictiv este falsă și are ca scop inducerea în eroare a altor persoane, creând aparența existenței actului juridic în realitate. Reprezentantul pârâtei a indicat că, drept operațiune juridică realizată prin disimularea voinței reale a părților, simulația „tehnic" constă în faptul că părțile unui contract secret, ascuns privirilor celorlalți participanți la circuitul civil, confecționează o convenție aparentă, ostensibilă acestora, având scopul unic de a ascunde efectele actului secret. Terminologia „act secret" nu se referă la faptul că actul este ascuns în fața aparenței unui act public – alte cazuri decât simulația prin deghizarea actului – ci, mai degrabă, indică dorința părților de a ține în taină existența acestui act. Reprezentantul pârâtei a arătat că, ceea ce este caracteristic pentru simulație este existența concomitentă, între aceleași părți, a două contracte: unul public, aparent, denumit contract simulat, prin care se creează o situație juridică ce nu reflectă realitatea, și un altul – secret, denumit contrascris – care exprimă voința reală a părților și care are ca efect anularea, totală sau parțială, a aparenței juridice create prin actul public simulat. De asemenea s-a invocat că, atunci când părțile încheie un act juridic simulat cu scopul de a ascunde, sub aparența falsă a acestuia, un alt act ocult care reglementează raporturile juridice reale dintre ele, se află în prezența unei simulații prin deghizare. Reprezentantul pârâtei a arătat că expresia simulației absolute constă în aceea că acordul simulator vizează însăși existența actului public, care este unul fictiv – o situație sancționată în mod clar de Codul civil. Ideea actului fictiv sau a simulației absolute este redată sintetic prin expresia latină *colorem habet, substantiam vero nullum* – „*are aparență, dar nu are substanță*". Menționează că pârâta Midoni Victoria este fondatoarea și administratoarea companiei *****, având ca obiect de activitate producerea de mobilă la comandă. În activitatea companiei, în perioada 2021 a fost o colaborare cu *****, a cărui fondator și administrator este reclamantul Igor Arama, care a produs unele modele de mobilier la comanda ***** cu destinația de a fi livrată și instalată la clienți din Uniunea Europeană. Astfel, în cursul anului 2021, *****, administrată de pârâta Midoni Victoria, a efectuat comenzi pentru producerea mai multor poziții de mobilier, dintre care o parte semnificativă au fost executate necorespunzător, prezentând defecte majore, după cum urmează: a) Poziția nr. 16 – Canapea (*****): termenul de producere a fost depășit cu 5 săptămâni; canapeaua a fost livrată cu defecte majore, iar 11 fotolii au fost fabricate necalitativ și, ulterior, returnate din Paris (Franța) la Iași (România); b) Poziția nr. 45: bunul a fost livrat cu dimensiuni greșite (înălțime incorectă), ceea ce a generat costuri suplimentare suportate integral de beneficiar; toate notificările transmise producătorului pentru remedierea deficiențelor au fost ignorate; c)

Poziția nr. 29 – Bucătărie: livrarea s-a efectuat cu deficiențe evidente, printre care fisuri pe fronturile bucătăriei și lipsa totală a unor componente (accesorii de bucătărie); în urma acestor defecte, reclamantul Arama Igor a fost informat nu doar telefonic, dar și în persoană în biroul acestuia în prezența șefului secției de vopsire. Chiar și în urma discuțiilor, *****nu a intervenit cu lucrări de remediere. La fel, Poziția nr. 5 (insula de bucătărie) și poziția nr. 11 (bufet) au prezentat, la rândul lor, defecte majore care au generat pierderi suplimentare nejustificate pentru *****. Printre deficiențele constatate se numără vopsirea de calitate inferioară, blatul insulei fiind livrat cu 20 mm mai mic decât dimensiunea comandată, iar bufetul a fost vopsit în culoarea alb, deși culoarea solicitată expres în comandă era bej. Ce ține de Comanda „Veronica Cadenat", pentru care *****și-a asumat obligația de a produce și livra mobilierul în termen de 30 de zile, a fost finalizată cu o întârziere semnificativă de 45 de zile, fiind executată în 75 de zile. În plus, livrarea s-a realizat în două tranșe, contrar înțelegerii inițiale care prevedea livrarea completă, fapt ce a generat costuri duble de transport pentru *****. Totodată, în paralel cu comenzile menționate anterior, au fost solicitate și alte unități de mobilier. Cu toate acestea, în urma numeroaselor plângeri formulate de ***** privind livrările neconforme menționate la punctul 14, Igor Arama a refuzat eliberarea acestor produse până la achitarea integrală a acestora. Reprezentanții ***** au refuzat efectuarea plății, motivat de faptul că produsele au fost executate necalitativ, iar beneficiarii finali au refuzat recepționarea acestora. La data de 29 septembrie 2021, pârâta Victoria Midoni s-a prezentat la sediul companiei *****din municipiul Chișinău, str. Columna 170 (pe teritoriul TRACOM), cu intenția de a debloca situația existentă și de a obține livrarea comenzilor deja achitate, care erau așteptate de clienți din Germania, Franța și alte state. Cu toate acestea, Igor Arama a refuzat categoric transmiterea produselor, invocând faptul că nu au fost achitate comenzile aferente pozițiilor nr. 5, 29, 45 ș.a. Se arată că, prin exercitarea unor presiuni psihologice considerabile și șantaj, pârâta Victoria Midoni a fost intimidată cu ideea că nu va primi niciun produs dacă nu va depune o garanție în valoare de 10.675 euro. Ulterior, urma ca situația privind produsele și defectele acestora să fie clarificată, iar eventualele prejudicii să fie compensate între companii, fiind solicitată prezentarea de dovezi referitoare la toate neajunsurile, fisurile și neconformitățile produselor livrate cu defecte. În cele din urmă, după o perioadă de timp, între companiile *****și ***** au fost clarificate neînțelegerile existente, prin compensarea reciprocă a prejudiciilor, iar conflictul dintre părți a fost soluționat definitiv. Astfel, suma de 10.675 euro a fost achitată de către ***** către *****. La data de 2 septembrie 2024, la aproximativ trei ani

de la soluționarea conflictului, pârâta Victoria Midoni a primit de la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, o cerere de chemare în judecată depusă de către Igor Aramă (persoană fizică) împotriva sa (persoană fizică), prin care se solicită încasarea datoriei în valoare de 10.675 euro, precum și a dobânzilor de întârziere în sumă de 5.144,19 euro. Abia ulterior, pârâta Victoria Midoni a realizat că înscrisul pe care a fost presată să-l semneze nu reprezenta o garanție, ci o recipisă de împrumut. În realitate, Victoria Midoni, în calitate de persoană fizică, nu a împrumutat bani lui Igor Arama și nici nu a primit vreo sumă de la reclamant. Toate relațiile financiare și comerciale au fost purtate exclusiv între persoanele juridice implicate, iar toate neclaritățile au fost clarificate definitiv între părți. La fel se invocă de pârâtă, că după recepționarea cererii de chemare în judecată, la data de 10 septembrie 2024, în timp ce Victoria Midoni se afla internată în spital din cauza stresului, soțul acesteia, *****, a contactat telefonic pe Igor Aramă pentru a discuta despre circumstanțele din anul 2021, comenzile defecte livrate și faptul că recipisa semnată de Victoria Midoni era fictivă, întrucât, în realitate, nu a fost transmisă nici o sumă de bani cu titlu de împrumut de către Igor Aramă către Victoria Midoni. Astfel că în cadrul acestei convorbiri telefonice, Igor Aramă a recunoscut că nu a transmis nici o sumă de bani, confirmând că toate relațiile dintre părți au avut loc exclusiv între companii. De asemenea, a admis că suma de 10.675 euro a fost obiectul unei dispute între părți, generată de livrarea produselor defecte, conflict care a fost soluționat încă în anul 2021. Recipisa semnată a constituit, de fapt, o garanție pentru deblocarea livrării altor comenzi, până la soluționarea disputei privind această sumă între companii. Raportul juridic de împrumut dintre Victoria Midoni și Igor Aramă nu a avut loc în realitate, fiind unul fictiv, iar părțile au convenit un contract de garanție până la rezolvarea conflictului comercial. În pofida acestui fapt, Igor Aramă solicită abuziv și neîntemeiat restituirea unei sume pretins împrumutate, care, în realitate, nu a fost acordată către Victoria Midoni. La data de 20 noiembrie 2024, a fost depusă la Inspectoratul de Poliție „Buiucani” plângerea înregistrată cu nr. 9779, în care au fost prezentate toate circumstanțele menționate anterior. În plângere se arată că Igor Aramă, prin înșelăciune, urmărește încasarea dublă a aceleiași sume — inițial de la companie și ulterior, pe baza recipisei fictive semnate de administratoarea Victoria Midoni. La plângere au fost anexate stenograma și un CD cu înregistrarea discuției telefonice purtate între Igor Aramă și soțul pârâtei, care atestă toate aspectele referitoare la natura recipisei încheiate între părți. Prin procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 1 decembrie 2024, organul de urmărire penală a analizat probele prezentate, inclusiv CD-ul care conține înregistrarea audio a convorbirii dintre ***** și Igor Aramă,

precum și stenograma pe patru file, care sunt anexate la cauză. Din probele administrate rezultă în mod cert că recipisa semnată de către Victoria Midoni este una fictivă. În realitate, Victoria Midoni a semnat documentul pentru a oferi o garanție companiei deținută de Igor Aramă, cu scopul de a debloca situația dintre companii. Totodată, Igor Aramă nu a transmis efectiv nicio sumă de bani către Victoria Midoni, în calitate de persoană fizică, ceea ce relevă o neconcordanță evidentă între voința declarată și voința reală a acesteia. Astfel, în speță este evidentă existența unei garanții oferite de către *****, reprezentată prin administratoarea sa, Victoria Midoni, către *****. Această garanție a fost disimulată sub forma unei recipise de împrumut semnate de Victoria Midoni în calitate de persoană fizică, fapt confirmat de declarațiile telefonice ale lui Igor Aramă, care a recunoscut că nu a transmis în realitate nicio sumă de bani cu titlu de împrumut către Victoria Midoni. În acest context, cu trimitere la practica judiciară și la raționamentele invocate anterior, se explică faptul că actele juridice fictive și cele simulate au menirea de a crea o aparență juridică în fața terților și implică o neconcordanță intenționată între voința declarată și cea reală a părților. Actele juridice fictive și cele simulate implică o neconcordanță intenționată între voința reală și voința declarată. Motivele încheierii unor astfel de acte pot fi diverse, printre care se numără: ocolirea dispozițiilor legale imperative, fraudarea fiscului sau a creditorilor, precum și ascunderea față de public a anumitor operațiuni juridice. Actul juridic simulat presupune existența a două acte distincte: unul aparent (de exemplu, recipisa de împrumut), care este destinat să inducă în eroare și nu produce efecte juridice reale, și unul secret (cum ar fi o garanție oferită unei companii), care exprimă voința reală a părților și diferă de actul aparent în ceea ce privește natura, părțile implicate sau conținutul juridic. (*Decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-15/21 din 19 martie 2021*) La fel, prin prisma practicii judiciare urmează de reținut că, actul juridic simulat presupune, în esență, existența a două acte: unul aparent, care nu este destinat să producă efecte juridice reale, și unul secret, care diferă de cel aparent în privința naturii, părților sau conținutului operațiunii juridice. Astfel, în lumina celor expuse anterior, se reține că, prin administrarea unor probe pertinente și concludente, s-a dovedit existența unei simulații relative, întrucât părțile au disimulat natura reală a actului juridic. Astfel, actul aparent (public) a fost reprezentat de recipisa de împrumut, în timp ce actul secret, exprimând voința reală a părților, a constat în garanția oferită de Midoni Victoria, în calitate de administrator al *****, către *****, reprezentată de administratorul Igor Arama. Această garanție a fost necesară întrucât Igor Arama refuza onorarea unor comenzi, pe fondul unui conflict între cele două societăți privind calitatea și

neconformitatea livrărilor anterioare efectuate către *****. Totodată, se menționează că, în cursul anului 2021, părțile au stins de comun acord toate obligațiile reciproce, inclusiv cele aferente comenzilor pentru care fusese emisă garanția de către Midoni Victoria. În acest context, se invocă prevederile art. 1090 alin. (1) din Codul civil, potrivit cărora contractul simulat nu produce efecte între părți. Prin urmare, recipisa de împrumut, fiind un act simulat, nu generează efecte juridice, cu atât mai mult cu cât Igor Arama a recunoscut expres că nu a remis suma de bani ce face obiectul cauzei deduse judecății. În ceea ce privește contractul secret, constând în garanția oferită în anul 2021, acesta a fost clarificat în mod amiabil între părți. Astfel, ***** nu a mai formulat pretenții privind neconformitatea comenzilor, iar *****nu a mai revendicat suma de 10.675 euro.

Aprecierea instanței de judecată.

9. *Audiind explicațiile participanților la proces, apreciind circumstanțele de fapt în baza materialelor dosarului și raportându-le la prevederile legale ce guvernează litigiul, instanța de judecată conchide de a respinge acțiunea pentru motivele ce urmează.*

10. În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluționare a cauzei.

11. Articolul 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilește că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

12. În temeiul cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistența de circumstanţe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

13. În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţa şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

14. Potrivit art. 240, alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

15. Norma cuprinsă în art. 130 alin. (3) din Codul de procedură civilă prevede că fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea,

veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluționarea pricinii.

16. Totodată, instanţa de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum şi argumentarea preferinței unor probe față de altele.

17. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligațiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

18. În analiza cauzei instanța reține următoarele.

19. Atât din conținutul materialelor cauzei, cât și în cadrul ședinței de judecată, instanța a constatat că, la data de 29 septembrie 2021, reclamantul Arama Igor și pârâta Midoni Victoria au semnat o recipisă potrivit căreia pârâta Midoni Victoria a împrumutat de la Arama Igor suma de 10.675 euro, cu un termen de rambursare de 3 luni. (f.d.10)

20. Potrivit art. 1242 alin. (1) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

21. Reieșind din noma legală instanța de judecată reține că, contractul de împrumut reprezintă o înțelegere (acord) conform căreia împrumutătorul se obligă să dea în proprietate împrumutatului bani sau alte bunuri fungibile, iar ultimul se obligă să restituie aceiași sumă de bani sau bunuri de același gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

22. Contractul de împrumut impune condiția ca în cazul împrumuturilor bănești predarea cu titlu de împrumut în vederea încheierii contractului să fie efectuată în așa mod încît împrumutatul să poată dispune de sumele împrumutate din momentul acordării împrumutului.

23. Prin urmare, devreme ce contractul este translativ de proprietate, atît împrumutătorul cît și împrumutatul, trebuie să aibă capacitatea să îndeplinească condițiile cerute de lege pentru actele de dispoziție și capacitatea de a încheia astfel de acte. Părțile unui contract de împrumut sunt elemente obligatorii ale acestui contract și urmează a fi identificate, fără a exista careva dubii în privința identității acestora.

24. În speța dedusă judecății cert este că atît reclamantul cît și pîrîtul, se identifică în recipisa din 29.09.2021, în baza cărților de identitate, indicînd ambii domiciliul din România./f.d.10/

25. Tot actele cauzei atestă că somația remisă la adresa din Republica Moldova, unde își are sediul juridice ***** /f.d.11/, a fost returnată cu mențiunea nereclamat./f.d.17/ somația remisă pîrîtei în România a fost recepționată la data de 30.06.2021./f.d.17/ La aceiași adresă, /f.d.30/ reclamantul a solicitat instanței să remită înștiințarea pîrîtei. /f.d.31/

26. La fel, reclamantul și-a justificat pretenția de încasarea datoriei prin recipisa semnată la 29.09.2021, însă pîrîta, și-a manifestat activul rol în apărarea judiciară, a oferit explicații determinante, a depus referința motivată, în combaterea probelor părții adverse, a prezentat instanței plîngerea din 20.11.2024./f.d.42/, descifrarea discuțiilor dintre reclamant și *****, soțul pîrîtei, /f.d.45-48/, procesul verbal de examinarea obiectului din 11.12.2024, /f.d.49/, ordonanța de recunoașterea obiectului în calitate de mijloc material de probă din 11.12.2024, /f.d.50/, înscris ce confirmă că în perioada 27.09.2021-31.12.2021 ***** a avut 3 operațiuni de import conform raportului emis de către Biroul Vamal de Frontieră Iași, /f.d.51/, atașat fiind raportul emis, /f.d.52-67/, prin care justifică plata de import, combătînd alegația reclamantului precum că suma de 10675 Euro era strict necesară pentru plata dreptului de import.

27. Grație principiului disponibilității, în cadrul procesului, puterea de dispoziție a părților este foarte largă. Legea conferă părților posibilitatea de a discuta și combate orice element de fapt sau de drept al procesului, motiv din care, instanța de judecată a oferit real participanților la prezentul proces posibilitatea de a discuta în contradictoriu toate elementele cauzei și a solicitat prezența fizică a reclamantului și pîrîtei în proces.

28. Lupta judiciară dintre aceștia, axată doar pe baza relațiilor economice, de fapt a reiterat că între părți a existat un conflict comercial legat de livrarea de produse neconforme, iar recipisa prezentată drept temei de încasarea datoriei, reprezenta, în fapt, o garanție comercială disimulată, și nu un act real de împrumut între persoane fizice.

29. Da, reclamantul Aramă Igor a afirmat că fiind agent economic, starea materială îi permite să dețină mijloace financiare (buzunar) suma revendicată de 10675 Euro, pe care a transmis-o la data semnării recipisei, însă pîrîta a combătut aceste afirmații.

30. Analizînd explicațiile reclamantului și a pîrîtei, care verificate și evaluate deopotrivă cu celelalte probe nu convinge instanța de judecată suma de

10675 Euro a fost acordată la data de 29.09.2021 și Midoni Victoria a avut posibilitatea/ a dispus real de această sumă împrumutată din acel moment.

31. Or, întreg materialul probator în cauză denotă contrariul.

32. Toate aceste incertitudini privitor la datele de identificare, nestabilirea momentului transmiterii banilor în recipisă, concretizarea din 24.11.2021 ”plata pentru uși?”, /f.d.71/, actul de verificare a decontărilor reciproce dintre *****și *****, /f.d.72/, probele anexate la /fd.45-48/, apreciate de instanța de judecată după intima ei convingere, bazată pe cercetarea nemijlocită în instanța de judecată, fapt confirmat de înregistrarea audio a ședinței de judecată, la care au avut acces toți participanții la proces, explicațiile participanților la proces, în ansamblul probelor prezentate și interconexiunea acestora, reieșind din normele de drept material sus enunțate, instanța de judecată conchide de a respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată.

33. Or, din explicațiile participanților la proces, instanța de judecată n-a reținut stricta necesitate a mijloacelor financiare revendicate prin prezenta acțiune de către pîrîtă la data de 29.09.2021 în sumă de 10 675 Euro și nici reclamantul n-a adus claritate în acest sens, alegațiile acestuia fiind confuze.

34. Pentru motivele enunțate, instanța de judecată reține că recipisa semnată la data de 29.09.2021 n-a dat naștere unui raport juridic civil rezultat din contractul de împrumut, alegații pîrîtei în sensul enunțat fiind plauzibile, precum că recipisa a fost semnată ca fiind un act de garanție încheiat între două persoane juridice – *****și *****.

35. Mai mult că potrivit extrasului din Registru persoanelor juridice pârâta Midoni Victoria este fondatorul și administratorul companiei ***** (f.d.11-12) și ***** (f.d.13-14) a căror gen de activitate constituie comerț cu ridicata al mobilei, covoarelor și articolelor de iluminat, înregistrată pe teritoriu Republicii Moldova, cât și a companiei ***** cu sediu în Iași, Romania, iar reclamantul Arama Igor este administratorul și fondatorul *****.

36. *****a prezentat actul de verificare a decontărilor reciproce, /f.d. 72/ întocmit pentru perioada pînă la 04.04.2025, care confirmă lipsa datoriilor, inclusiv, faptul declarat în ședința de judecată, încetarea colaborărilor dintre entitățile juridice menționate.

37. În atare circumstanțe, reieșind din întreg materialul probator administrat în cauză, instanța de judecată conchide cu certitudine că recipisa de împrumut semnată la data de 29.09.2021 nu generează obligații în sarcina Victoriei Midoni, alegațiile înserate în referința detaliată anexată la materialele cauzei, fiind plauzibile.

38. Prin prisma prevederilor art. 1089 alin. (1)-(3) Cod civil, simulația unui contract poate fi absolută sau relativă. Simulația este absolută atunci când părțile încheie contractul fără intenția de a produce efecte juridice. Simulația este relativă atunci când părțile încheie contractul cu intenția ca el aparent să producă efecte juridice diferite de efectele dorite cu adevărat de către părți (contract secret).

39. Prevederea art.1090 alin. (1) Cod civil indică expres că, contractul simulat nu produce efecte între părți.

40. Or, în sine simulația este sancționată cu nulitatea actului juridic aparent, dacă se dovedește că între voința declarată și cea reală există o neconcordanță esențială.

41. Chiar dacă, reclamantul a susținut că a transmis în ziua de 29.09.2021 suma de bani 10675 Euro Victoriei Midoni, acesta omite că în recipisă n-a indicat momentul transmiterii banilor, iar alegațiile pîrîtei precum că recipisa a fost semnată în scopul deblocării livrărilor din agenții economici, nu le-a combătut prin probe.

42. Mai mult că prin prezenta acțiune se revendică suma de 10675 Euro, însă potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce la situația 07.04.2025 se atestă starea achitărilor reciproce conform evidenței contabile, soldul de 10 560 a făcut deja obiectul unei compensații comerciale între ***** și *****/f.d.72/

43. Relevante fiind aici și prevederile art. 123 alin.(6) CPC, potrivit cărora faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

44. Reține instanța de judecată că actele juridice fictive și cele simulate au ca scop crearea unei aparențe juridice față de terți și presupun existența unei neconcordanțe intenționate între voința reală și voința declarată, această discrepanță având ca finalitate inducerea în eroare a terților.

45. Motivele care stau la baza încheierii unor astfel de acte pot fi variate, incluzând: eludarea unor dispoziții legale imperative, fraudarea autorităților fiscale sau a creditorilor, ori ascunderea în fața publicului a unor operațiuni juridice.

46. În această ordine de idei, instanța de judecată conchide, că nu a fost dovedită existența unui raport juridic de împrumut între persoane fizice, iar actul aparent (recipisa) nu reflectă realitatea voinței părților, motiv din care acțiunea este neîntemeiată.

47. Referitor la pretenția privind încasarea dobînzii de întârziere pentru neexecutarea obligației pecuniare, instanța de judecată, reieșind din prevederile art. 942 CPC, inclusiv faptul că este o pretenție subsecventă, conchide de a o respinge ca fiind neîntemeiată.

48. Cît privește pretenția privind compensarea cheltuielilor judiciare, inclusiv cele de asistență juridică, exact cum o cer art. 94, 96 CPC, instanța de judecată conchide de a o respinge pentru motivele ce urmează.

49. Instanța reţine că, în sprijinul solicitărilor reclamantul a prezentat copia bonului de plată, care atestă dovada achitării taxei de stat și taxei de timbru /.f.d2,3/ și asistența juridică /f.d.73/, compensarea cărora o cere.

50. În corespundere cu prevederile art. 90 lit. i) Cod de procedură civilă al RM din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistența juridică.

51. În conformitate cu prevederile art. 96 alin. (1) și (1^1) Cod de procedură civilă al RM, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

52. Instanța notează că, în conformitate cu prevederile art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM și potrivit practicii CtEDO referitoare la cheltuielile de asistență juridică, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

53. Potrivit art. 60 alin. (1) din Legea nr.1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, avocatul acordă asistență juridică clientului în baza contractului de asistență juridică, încheiat în formă scrisă.

54. Conform art. 63 alin. (1), (2) și (4) din Legea nr.1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice și juridice. Mărimea onorariului se stabilește prin acordul părților și nu poate fi schimbată de autoritățile publice sau de instanța de judecată. Cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenței juridice la apărarea drepturilor și intereselor lui legitime în cauzele penale, civile și administrative urmează a fi compensate integral și proporțional cerințelor admise (respinse) de partea adversă.

55. Cheltuielile de judecată pornesc de la *principiul independenței procesuale* a *fiecărei părți* în procesul civil.

56. Cheltuielile de judecată au caracter de sancțiune procesuală, avînd ca fundament răspunderea civilă delictuală și culpa procesuală părții care a căzut în pretenții.

57. La materialele cauzei civile s-a anexat ordinul de plată nr. 174 din 11 martie 2025 ce atestă că *****a transferat la contul ***** suma de 18 547,80 lei cu titlu de plată pentru servicii conform contractului n*****. /f.d.73/.

58. Conform mandatului avocațial anexat la materialele cauzei, cert este că acesta a fost eliberat în temeiul contractului de asistență juridică nr. 20 din *20.11.2024* semnat cu persoana fizică Arama Igor./f.d.33/

59. Mai mult că în pct. 4 al cererii reclamantul solicită încasarea taxei de stat în mărime de 9 574,55 lei, o cerere suplimentară privind compensarea cheltuielilor judiciare, n-a depus.

60. Curtea Europeană a reiterat că, funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult ca atât, o hotărîre motivată oferă părții posibilitatea să o conteste, precum și posibilitatea de a revedea decizia de către instanța. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public a administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, acele motive pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse.

61. Potrivit art. 6 pct. 1 CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil. Dreptul la un proces echitabil vizează respectarea principiului egalității armelor, unde fiecare din părți urmează să obțină posibilitatea de a-și prezenta cauza în condiții egale, care să nu plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu adversarul.

62. Conform art. 26 alin. (1),(4) Cod de procedură civilă „procesele civile se desfăşoară pe principiul contradictorialităţii şi egalităţii părţilor în drepturile procedurale. Egalitatea părţilor în drepturile procedurale este garantată prin lege şi se asigură de către instanţă prin crearea posibilităţilor egale, suficiente şi adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susţinerea poziţiei asupra circumstanţelor de fapt şi de drept, astfel încît nici una dintre părţi să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă”.

63. Este de notat faptul că, dreptul la proprietate este garantat, fapt ce se regăsește în prevederile art. 46 din Constituția RM și art. 1 Protocolul I CEDO. Astfel, nu se poate trece cu vederea de către instanța că legislația națională interzice îmbogățirea fără justă cauză și că orice pretenție invocată este necesară de a fi demonstrată de partea care o invocă.

64. Pentru asemenea motive, inclusiv faptul că pretenția este una subsecventă și poartă soarta principalului, instanța de judecată conchide de a respinge pretenția privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în prezentul proces, inclusiv taxa de stat și taxa de timbru.

În conformitate cu art. art.123 alin.(6), art. 236-241 CPC, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge acțiunea înaintată de Arama Igor împotriva Midoni Victoria cu privire la încasarea datoriei, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea taxei de stat, ca fiind neîntemeiată

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Președintele ședinței, Angela CIUBOTARU
Judecătorul